

РЕШЕНИЕ

№ 1418

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 08.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **7065** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ РВТ21-ГР94-1976-/3/09.07.21г на Н. Д. П. от [населено място] против Заповед № РВТ21-РД56-140/18.06.21г на Кмета на район "В."-СО, с която се отказва изплащане на компенсация за отглеждане на детето й В. Т. С., поради неприемането му в държавна или общинска детска градина.

В жалбата се сочи, че Заповедта е немотивирана, незаконосъобразна и нецелесъобразна, като се моли за отмяната й. Твърди се, че са налице всички предпоставки за изплащане на компенсация съгл. чл. 3 ал.1 т.2-6 вр. чл.10 от Наредбата за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от дър.бюджет за компенсирание на разходите, извършени от родителите за отглеждане и обучение на децата, които не са приети в дър. Или общински детски градини или училища поради липсата на свободни места /ДВ бр.20/21г/. Представени са доказателства, че детето посещава частна детска градина, като е било прието в детска градина в район "Нови Искър"-СО, т.е. не по настоящия адрес в район "В."/кв.Б./, поради което е било доброволно отписано от там. В съд. заседание жалбоподателката лично и с адв. Б.Т. поддържа жалбата и претендира разноски. В писмени бележки се допълва, че Заповедта е проц. и мат. незаконосъобразна и постановена в противоречие с целта на закона, при липса на посоченото в нея фактическо осонвание и при неизяснени факти и обстоятелства. Моли се за отмяната й и връщането на преписката със зад. указания да се разпореди изплащане на компенсации на родителя.

Ответникът Кмет на район "В."-СО не се представлява в съд. заседание. В писмено

становище юрк.Д. оспорва жалбата, моли за отхвърлянето ѝ и присъждане на юрк.възнаграждение, прави се възражение за прекомерност на адв.хонорар на жалбоподателката, ако е над мин.размер.Сочи се, че на 30.01.21г детето е прието в ДГ № 102 “К.”-филиал [населено място],възрастова група 2018г, като именно това е била посочената от майката-жалбоподател детска градина. На 01.02.21г тя е направила изричен отказ от записване в тази ДГ. Със заповед от 16.03.21г Кметът на СО е възложил на районните кметове изпълнението на задълженията по Наредбата, като в случая не са налице кумулативните изисквания на чл.3 ал.1 от Наредбата.Детето е било прието в заявената ДГ, като родителят веднага сам изрично е отказал записване в нея.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съгласно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/адресат на акта, заявител в адм.производство/, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. на чл. 21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателката Н.П. е майка на детето В. С., родено на 15.01.18г в [населено място]. Майката има постоянен адрес в[жк], район “В.”-СО от 17.07.08г, а детето- от 23.01.18г. Същият този адрес става и настоящ адрес на майката и детето - считано от 01.06.20г. Следователно, за майката и за детето адресът в район “В.”-СО е настоящ от 01.06.20г/няма данни къде е бил настоящият им адрес преди тази дата/.

Видно от справка в ел.система ИСОДЗ- детето е класирано за прием в ДГ102 “К.”-филиал [населено място] на 30.01.21г, като на 01.02.21г е регистриран отказ за записване в ДГ по желание на родител.

Видно от Договор за обучение от 01.02.21г, сключен между майката Н.П. и ЧДГ [фирма]-С., детето е записано за обучение в ЧДГ, считано от 01.02.21г, за срок от 1 година.

Начало на адм.производство е сложено със Заявление по чл.8 ал.1 от Наредбата, депозирано от майката Н.П. до Кмета на район “В.”-СО,заведено с вх.№ РВТ21-ГР94-1976/22.04.21г . Към него са приложени Договорът с ЧДГ от 01.02.21г и фактура за м.04.21г за платена сума за педагогическа услуга на ЧДГ/за 459 лв/. С доп.заявление от 01.06.21г майката представя фактура и за м.05.21г/за 468лв/, декларация по образец/че не получава друга компенсация за отглеждането и обучението на детето/, предоставя банкова сметка.С трето заявление-от 17.06.21г, майката представя Удостоверение изх.№ 61/16.06.21г от ЧДГ, видно от което: месечната такса в ЧДГ е 450лв месечно; за периода м.01-м.05.21г са били платени 2250лв/5 месеца по 450 лв/, като фактури не може да бъдат издадени поради изтекла давност; ЧДГ се намира в[жк]-СО.

Видно от изложеното в жалбата и в писмените бележки на жалбоподателката- детето е класирано на 30.01.21г, но в неприлежащ район спрямо настоящият му адрес в кв.Б. към тази дата; на 27.09.21г детето е прието в дър.ДГ и е отписано от ЧДГ.

Видно от писменото становище на ответника- детето е класирано за конкретната ДГ в [населено място]/район “Нови Искър”/- именно по изрично желание на майката.

Издадена е обж. Заповед № РВТ21-РД56-140/18.06.21г на Кмета на район “В.”-СО, с която се отказва изплащане на компенсация за отглеждане на детето , поради неприемането му в държавна или общинска детска градина.Заповедта е издадена на осн. чл. 10 от Наредбата и Протокол № 89/18.06.21г. на Комисията, назначена със Заповед № РВТ21-РД91-33/23.03.21. Видно от мотивите на издателя ѝ, не са налице

кумулятивните предпоставки по чл.3 ал.1 от Наредбата, а именно- детето да не е прието поради липсата на свободни места за съответната учебна година /детето е класирано за приемане в общинска детска градина за уч.2020/2021г на 30.01.21г, като на 01.02.21г е регистриран изричен отказ на родителя, видно от ел.система ИСОДЗ/. Заповедта е връчена на майката на 29.06.21г, жалбата до Съда е от 09.07.21г.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от комп.орган-Кмет на район "В."-СО, в кръга на правомощията му, предоставени по делегация със Заповед №п СОА21-РД09-414/16.03.21г на Кмета на СО и предвид терит. му компетентност.

Заповедта е издадена в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.

Заповедта е издадена при неизяснени релевантни факти и обстоятелства, което препятства Съдът да провери нейната мат.законосъобразност и съответствие с целта на закона. Допуснато е от ответника съществено проц.нарушение по чл.35 от АПК, достатъчно за отмяна на Заповедта и връщане на преписката за изясняване на релевантни факти. Съображенията на Съда за този извод са следните: ако детето е прието в ЧДГ от 01.02.21г/според Договора/, остава неясно защо е платена такса и за м.01.21г/според Удостоверението от ЧДГ/; шом не може на 16.06.21г от ЧДГ да се издадат фактури за периода м.01-05.21г/според Удостоверението от ЧДГ/- как така майката представя на органа на 22.04.21г фактура за м.04 и на 01.06.21г фактура за м.05, като и двете фактури са за суми-различни от 450лв; настоящият адрес на майка и детето е в кв.Б. от 01.06.21г, т.е. след началото на процесното адм.производство/започнало на 22.04.21г/, както и след класирането на 30.01.21г, но няма данни какъв е настоящият им адрес - нито към датата на кандидатстване за ДГ/не е ясно кога е то и какво точно е заявила като желание майката, респ. дали наистина тя е заявила ДГ в [населено място], както твърди ответника/, нито към датата на класирането за ДГ/30.01.21г/, нито към датата на заявлението за компенсация от 22.04.21г; кв.Б./където е наст. им адрес от 01.06.21г/ и кв.М. ливади/ където е ЧДГ/ са в район "В."-СО, но [населено място]/където е било класирано детето/ е в район "Нови Искър"-СО/което може да означава, че наст. им адрес е бил в район "Нови Искър" или дори конкретно в [населено място] и действително майката да е заявила ДГ в [населено място]/.

Като проц.незаконосъобразна Заповедта се отменя и се връща за ново произнасяне, в срока по АПК, като следва да се изясни и да се съберат доказателства: кога е кандидатствано за ДГ и какво желание е посочила майката; какъв е наст.адрес на детето и отделно на майка - към датата на кандидатстването, към датата на класирането на 30.01.21г и към датата на заявлението- 22.04.21г; в кой точно период детето е посещавало ЧДГ/и дали я е посещавало и преди класирането, още през м.01.21г/, каква е била месечната такса за посещавания период , какви суми са били платени за ЧДГ /по месеци/ и за какво точно са платени тези суми/ако са по-големи от месечните такси/; има ли издавани фактури за плащаните суми, респ. представените от майката две фактури действително ли са изходящи от ЧДГ/която твърди, че не може да издаде такива/; до кога детето е посещавало ЧДГ и кога и къде е било прието/майката твърди, че от 27.09.21г е прието в държавна ДГ/. Ако след установяване на тези релевантни факти, органът достигне до извод, че има законово основание да изплати компенсация по заявлението от 22.04.21г, той следва да прецени - за кой точно период и какви точно суми, както и дали те са надлежно доказани от майката.

При този изход на спора искането на майката за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК- следва да ѝ се присъди внесената дър.такса от 10лв и 300лв- договорен и платен в брой адв.хonorар/който не надвишава мин.размер по чл.8 от Наредба №1/04г/, общо 310лв.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 и чл. 173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РВТ21-РД56-140/18.06.21г на Кмета на район “В.”-СО, по жалба вх.№ РВТ21-ГР94-1976-/3/09.07.21г на Н. Д. П. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Кмета на район “В.”-СО, за ново произнасяне по Заявление с вх.№ РВТ21-ГР94-1976/22.04.21г, съобразно задължителните указания по прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на Н. Д. П. от [населено място] сумата от 310лв/триста и десет лева/, представляващи разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: